

Báger Gusztáv

ESZMÉLÉS

1.

*A szépségfogalom széttöredezett.
A rút sem egyértelmű immár.
Amit csodáltunk, összeomlott.*

*Tudjuk, mitől elégül a nép.
Ismerd meg a vígjátékokat,
ha ismerni akarod a kort.*

*Tájékozottnak tűnik,
akinek fogalma sincs,
s ki valóban bölcs, menekül.*

*Az új időszámítás szerint
hellyel kínáljuk a hölgyeket,
fejükre kéklő koronát teszünk.*

2.

*Az anyaméh és a menny kapuja
egy szó a héberben: ajtó.
Az újszülött létezés radikális,
tisza és kitartó.*

*Mind éli, mind elszenvedi,
de át nem látja, mily nagy a lét.
Csak babusgatja önnön meséit,
lépcsőkön gurulnak szerteszét.*

*A semmibe igyekszik,
ki filléreken megreked.
Most van a derengés ideje.
Hagyd el régi rejteked.*

*Összeszedettség és áttörés,
hit és jólét – szent tusa.
Valami nagy mélység van készülőben:
a szellem szürrealizmusa.*

3.
Nem tudjuk: csináljuk,
véghez visszük.
Mit időtlennek hiszünk,
tovafut.

Azt se tudjuk végül,
mi a cél.
Egyszercsak tárulnak
ajtók, kapuk.

Mintha más venné észre,
hogyan vagyunk.
S bennünk egy
újszülött visít.

INNEN EL „legyetek általménők”

Ki szeretne szállni az unokám.
Ebből a túldramatizált káoszról.
Azt mondja nekem, ő képes lesz rá.
„Figyeld meg, papa, nekem sikerülni fog.
Megállítom a földgolyót, és kiszállok.
Ámulnak majd a tudósok.
Köztük te is, papa: eltűnök hirtelen.”
Vigyél magaddal, mondom neki.
Tegyél a zsebedbe, mint az aprópénzt,
össze is hajtogathatsz.
Te olyan ügyes vagy, bízom az akaratereődben.
Annyira leleményes vagy és annyira elszánt,
fele annyi energiát sem bírok kiizzadni már.
Tegyél a hátizsákodba, kisunokám,
kösd magadra a nagyapádat.
Vigyél el innen.
Tegyél a szívedre pecsétnek.